

JOULUILTANA

**Katsos tupaa pientä tuolla
synkän metsänlaidan puolla.
Valkohanki katon peittää,
kuutar hopeitansa heittää
yli metsän, kinosten.
Yö on hiljainen.**

**Äänetönnä uinuu salo,
ikkunoista hohtaa valo.
Kuule, alta kurkihirren
soipi hyminätä virren,
jouluvirren ihanan,
hartaan, sointuisan.**

**Lapsilauma joulupuulla
veisaa virttä riemusuulla,
juhlii seimen pyhää lasta,
joka saapui taivahasta,
tuli armolahjoineen
heidän vieraakseen.**

**Äiti joulupuuron keittää,
Liisaan silmäyksen heittää:
»Siitä ilot saat sä paraat,
muille iloa kun varaat,
niukkaa naapurissa lie,
sinne kystä vie!»**

**Liisa lähtee ilomiellä –
vanhus yksinäinen siellä
kenties suruissansa huokaa
vailla lämmittävää ruokaa.
Liisan häntä muistellen
tie on lyhkäinen.**

**Yli kynnyksen jo astuu.
Vanhan himmi silmä kastuu:
»Rakas laps’, sa muistit mua!
Kristus siunatkohon sua,
yksinäisen pirttini
jouluenkeli!»**

Immi Hellén (1861 - 1937)

Lasten runokirja; Suomen pojille ja tytöille omistettu.

Valistus, Helsinki, 1930.